

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 88/14

Λουξεμβούργο, 19 Ιουνίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-345/13
Karen Millen Fashions Ltd κατά Dunnes Stores

Στο πλαίσιο αγωγών παραποίησης/απομίμησης, τα μη καταχωρισμένα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα τεκμαίρονται έγκυρα εφόσον ο δικαιούχος τους προσκομίσει τα στοιχεία που συνιστούν τον ατομικό χαρακτήρα τους

Ο ατομικός χαρακτήρας δεν πρέπει να εκτιμάται σε σύγκριση με πιθανούς συνδυασμούς στοιχείων αντλούμενων από διάφορα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, αλλά σε σύγκριση με ένα ή περισσότερα μεμονωμένα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία έχουν προηγουμένως διατεθεί στο κοινό

Ο κανονισμός για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα¹ προβλέπει ότι τα σχέδια ή υποδείγματα (είτε είναι καταχωρισμένα είτε όχι) προστατεύονται στο επίπεδο της Ένωσης εφόσον είναι νέα (δηλαδή, δεν έχουν προηγουμένως διατεθεί στο κοινό) και έχουν ατομικό χαρακτήρα (δηλαδή, η συνολική εντύπωση που προκαλούν στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από τη συνολική εντύπωση την οποία προκαλούν στον εν λόγω χρήστη τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα).

Το 2005, η Karen Millen Fashion (KMF), η οποία είναι βρετανική εταιρία που δραστηριοποιείται στην παραγωγή και πώληση γυναικείων ενδυμάτων, σχεδίασε και διέθεσε προς πώληση ριγέ πουκάμισο (σε δύο διαφορετικά χρώματα, γαλάζιο και καφέ) και μαύρη πλεκτή μπλούζα. Εκπρόσωποι της Dunnes Stores, που είναι ιρλανδική αλυσίδα καταστημάτων, αγόρασαν δείγματα των ενδυμάτων αυτών από κατάστημα της KMF στην Ιρλανδία. Στη συνέχεια, η Dunnes ανέθεσε την παραγωγή αντιγράφων των ενδυμάτων αυτών και τα διέθεσε προς πώληση στα καταστήματά της στην Ιρλανδία στο τέλος του 2006.

Η KMF άσκησε τον Ιανουάριο του 2007 αγωγή ενώπιον των ιρλανδικών δικαστηρίων αξιώνοντας να απαγορευθεί στη Dunnes η χρήση των μη καταχωρισμένων σχεδίων ή υποδειγμάτων της. Η KMF ζήτησε επίσης την καταβολή αποζημίωσης για τη χωρίς άδεια χρήση των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

Η Dunnes υποστηρίζει ότι η KMF δεν είναι δικαιούχος μη καταχωρισμένου σχεδίου ή υποδείγματος, δεδομένου ότι δεν απέδειξε ότι τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα έχουν ατομικό χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό, η Dunnes προβάλλει ότι η ύπαρξη ατομικού χαρακτήρα πρέπει να εξετάζεται όχι μόνο σε σύγκριση με ένα ή περισσότερα προγενέστερα μεμονωμένα σχέδια ή υποδείγματα αλλά και σε σύγκριση με συνδυασμό μεμονωμένων στοιχείων αντλούμενων από περισσότερα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα. Έτσι, κατά την άποψη της Dunnes, ένα νέο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορεί να έχει ατομικό χαρακτήρα, εάν πρόκειται για απλή συνένωση συγκεκριμένων στοιχείων ή τμημάτων προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

Το Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας), το οποίο επιλήφθηκε της διαφοράς, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν, αφενός, ο ατομικός χαρακτήρας των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων πρέπει να εκτιμηθεί μόνο σε σύγκριση με ένα ή περισσότερα προγενέστερα μεμονωμένα σχέδια ή υποδείγματα ή επίσης σε σύγκριση με συνδυασμό μεμονωμένων στοιχείων αντλούμενων από περισσότερα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα. Αφετέρου, το ιρλανδικό δικαστήριο ερωτά αν ο δικαιούχος μη καταχωρισμένου σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ.1).

αποδείξει ότι το σχέδιο ή υπόδειγμά του έχει ατομικό χαρακτήρα ή εάν αρκεί να προσκομίσει τα στοιχεία που συνιστούν τον ατομικό χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματος.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει, πρώτον, ότι, προκειμένου να ισχύσει η προστασία που προβλέπει ο κανονισμός, **η εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ορισμένου σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να γίνεται σε σύγκριση με ένα ή περισσότερα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία είναι επακριβώς καθορισμένα, εξατομικευμένα, συγκεκριμένα και προσδιορισμένα μέσα στο σύνολο των σχεδίων ή υποδειγμάτων που έχουν προηγουμένως διατεθεί στο κοινό.** Κατά συνέπεια, η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να γίνει σε σύγκριση με συνδυασμό συγκεκριμένων και μεμονωμένων στοιχείων, αντλούμενων από περισσότερα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα.

Δεύτερον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, στο πλαίσιο των αγωγών παραποίησης/απομίμησης, ο κανονισμός θεσπίζει **τεκμήριο εγκυρότητας των μη καταχωρισμένων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων** οπότε, στις διαδικασίες αυτές, ο δικαιούχος μη καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος δεν υποχρεούται να αποδείξει τον ατομικό χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματός του. Συνεπώς, ο δικαιούχος οφείλει απλώς να προσκομίσει τα στοιχεία που συνιστούν τον ατομικό χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματός του, δηλαδή να προσδιορίσει το ή τα στοιχεία του συγκεκριμένου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία, κατ' αυτόν, προσδίδουν σε αυτό ατομικό χαρακτήρα. Ο εναγόμενος μπορεί όμως σε κάθε περίπτωση να αμφισβητήσει το κύρος του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582